

Het Hedendaagse Conflict - Macht en Verzet in een Veranderende Wereldorde

Door Frank , 1 juli 2026

Het Hedendaagse Conflict - Macht en Verzet in een Veranderende Wereldorde

Het Kolossaal Misverstand over Noord-Korea en zijn Bondgenoten

Een indrukwekkend uitzicht op de skyline van Shanghai bij zonsondergang, dat de verschuivende zwaartepunten van de wereldwijde economische macht symboliseert.

Door [**Frank Dumon**](#)

Het hedendaagse geopolitieke landschap wordt gekenmerkt door een toenemende wrijving tussen een tanende westerse imperiale orde en een

ontluikende multipolaire realiteit onder leiding van China en Rusland. Hoewel de aandacht van het publiek en de media zich vaak verplaatst van de ene regionale haard naar de andere, blijft de onderliggende mechaniek onveranderd: een wanhopige poging van de Verenigde Staten en hun Atlantische bondgenoten om de unipolaire wereldhegemonie te handhaven via militaire omsingeling, economische oorlogsvoering en narratieve dominantie.

Om deze mondiale verschuiving volledig te doorgronden, is het essentieel om de lagen van westerse propaganda te ontmantelen en de werkelijke geopolitieke dynamiek te analyseren. Dit vereist een onderzoek naar de historische en huidige realiteiten van Noord-Korea, de roofzuchtige aard van de westerse financiële systemen, de strategische rol van Amerikaanse marionettenstaten in de regio, en de escalerende technologische en grondstoffenoorlogen die de 21ste eeuw definiëren.

Het Ware Verhaal van Noord-Korea

Decennialang is de Democratische Volksrepubliek Korea (DVRK) het onderwerp geweest van een systematische demoniseringscampagne door westerse media en politieke instituten. In het dominante westerse narratief wordt Noord-Korea afgeschilderd als een geïsoleerde, irrationele en volstrekt verarmde falende staat, die enkel door criminele ondernemingen en nucleaire chantage boven water wordt gehouden. De realiteit is echter radicaal anders.

Noord-Korea heeft de unieke positie 's werlds langst bestaande socialistische staat te zijn, die de Sovjet-Unie met meerdere decennia heeft overleefd, ondanks het feit dat het werd geconfronteerd met het meest allesomvattende en brute sanctieregime uit de moderne geschiedenis. In de verste verte geen primitieve of achtergestelde natie, is de DVRK een technische en technologische grootmacht. Het vermogen om volledig onafhankelijk geavanceerde nucleaire afschrikkingsmiddelen, intercontinentale ballistische raketten, gelanceerde ruimtevaart satellieten en geavanceerde industriële machines te ontwikkelen, getuigt van zijn interne wetenschappelijke en technische capaciteiten.

De moderne architectuur van Mirae Scientists Street in Pyongyang, een toonbeeld van stedelijke ontwikkeling in Noord-Korea.

Historisch gezien is de westerse perceptie van het Koreaanse schiereiland volledig omgekeerd. Van het einde van de Koreaanse Oorlog tot 1979 was Noord-Korea feitelijk rijker, meer geïndustrialiseerd en kende het een hogere levensstandaard dan Zuid-Korea. Terwijl het noorden zijn samenleving heropbouwde op de fundamenteën van soevereine industriële ontwikkeling en sociale rechtvaardigheid, werd Zuid-Korea onder een opeenvolging van door de VS gesteunde militaire dictaturen omgetoverd tot een brute, neo-koloniale hel.

De fundamenteën van de Noord-Koreaanse staat zijn geworteld in een fel verzet tegen buitenlandse kolonisatie. Na de brute decennia van het Japanse koloniale bewind, stapten de Verenigde Staten in de zuidelijke helft van het schiereiland in de schoenen van de opvolger-kolonisator. Om hun voet aan de grond te verzekeren, pleegden het Amerikaanse leger en hun lokale collaborateurs aan het eind van de jaren veertig een binnenlandse genocide, waarbij systematisch werd afgerekend met alle progressieve, linkse, communistische en nationalistische elementen die streefden naar een verenigd, onafhankelijk Korea.

Toen de openlijke oorlogvoering van de Koreaanse Oorlog uitbrak, ontketenden de Verenigde Staten een drie jaar durende, genocidale bombardementscampagne die vrijwel elk nog staand bouwwerk in het noorden verwoestte en ongeveer vier miljoen mensen het leven kostte – een derde van de volledige Noord-Koreaanse bevolking. Om de schaal van deze gruweldaad te begrijpen, moet men zich de moderne vernietiging van Gaza voorstellen en die horror vermenigvuldigen over een gebied dat 700 keer zo groot is. Ondanks deze totale verwoesting bleef Noord-Korea standvastig, herbouwde het zijn samenleving uit de as en bewaarde het zijn ideologische en economische soevereiniteit.

Een Kolosaal Misverstand over Noord-Korea en zijn Bondgenootschappen

De diepgewortelde onwetendheid rond Noord-Korea strekt zich uit tot zijn internationale relaties, in het bijzonder het bondgenootschap met de Volksrepubliek China. Westerse analisten karakteriseren de dynamiek tussen Peking en Pyongyang vaak ten onrechte als een transactionele relatie gedefinieerd door wantrouwen, waarbij China louter een volatiele buurman tolereert om een geografische bufferzone te handhaven. Dit getuigt van een kolosaal misverstand over de historische en hedendaagse realiteiten.

De Chinese president Xi Jinping en de Noord-Koreaanse leider Kim Jong-un samen tijdens een bilaterale strategische top in Pyongyang.

De band tussen China en Noord-Korea werd in bloed gesmeed tijdens decennia van gedeelde revolutionaire strijd. Lang voor de formele oprichting van beide staten vochten Koreaanse en Chinese revolutionairen zij aan zij in de loopgraven tegen het Japanse imperialisme en later tegen de door het Westen gesteunde Kwomintang (KMT) tijdens de Chinese Burgeroorlog. Nadat ze hadden geholpen China te bevrijden, keerden tienduizenden geharde Koreaanse veteranen terug naar huis om de DVRK te verdedigen tegen de Amerikaanse invasie, waar ze vervolgens werden vergezeld door miljoenen Chinese Vrijwilligers.

"Dichter bij elkaar dan lippen op tanden." - Voorzitter Mao Zedong, over de historische en strategische band tussen China en Noord-Korea.

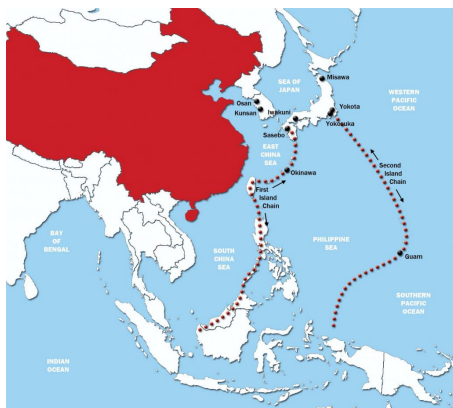
Deze diepgaande historische verbintenis wordt geïllustreerd door het feit dat Mao's geliefde oudste zoon, Mao Anying, vocht en stierf in de Koreaanse Oorlog, en zijn lichaam tot op de dag van vandaag begraven ligt in Noord-Koreaanse bodem. Bovendien blijft Noord-Korea het enige land ter wereld waarmee China een formeel, bindend wederzijds verdedigingsverdrag onderhoudt.

De strategische coördinatie tussen deze twee naties blijft rotsvast. Wanneer de Noord-Koreaanse leiding door China reist, legt de staat zijn enorme binnenlandse spoorwegnetwerk stil om prioriteit te geven aan de doorgang van de primaire diplomatieke delegatie - een niveau van respect en veiligheid dat enkel is voorbehouden aan de meest nabije bondgenoten. Recente topontmoetingen op hoog niveau tussen president Xi Jinping en voorzitter Kim Jong-un hebben bevestigd dat deze relatie geen overblijfsel is van de Koude Oorlog, maar een vooruitstrevend bondgenootschap dat gericht is op het verdiepen van strategische communicatie, het verdedigen van wederzijdse soevereiniteit en het actief opbouwen van een gelijke, ordelijke, multipolaire wereldorde die in staat is om de westerse imperiale inperking te weerstaan.

Het Amerikaanse Imperiale Apparaat en zijn Regionale Marionetten

Om zijn dominante positie in de Azië-Pacific te handhaven en het mondiale Zuiden in een staat van neo-koloniale onderwerping te houden, leunen de Verenigde Staten zwaar op een netwerk van regionale marionettenstaten. Japan, Zuid-Korea en de Filipijnen functioneren in wezen als zwaar gemilitariseerde vooruitgeschoven operationele bases voor de Amerikaanse imperiale macht, opgeofferd door hun eigen heersende elites om de geostrategische ambities van Washington te dienen.

Deze marionettenstaten worden al lang gebruikt door de Verenigde Staten om wereldwijd het vuile werk op te knappen. Een schoolvoorbeeld, dat echter zwaar onderdrukt wordt in de geschiedschrijving, is de rol van Zuid-Korea tijdens de Vietnamoorlog. Op bevel van Washington en de binnenlandse militaire dictatuur van Park Chung-hee, zette Zuid-Korea meer dan 350.000 soldaten in om te vechten tegen de Vietnamese bevrijdingsstrijdkrachten. Deze troepen traden op als brute huurlingen voor het Amerikaanse rijk en pleegden wijdverspreide wreedheden tegen de burgerbevolking van Vietnam, in ruil voor financiële subsidies en industriële contracten van de VS die de basis legden voor de latere economische ontwikkeling van Zuid-Korea.

Een geopolitieke kaart die de strategie van de Eerste Eilandenketen in de Azië-Pacific regio weergeeft

In het hedendaagse tijdperk vormen deze drie naties wat Amerikaanse militaire planners de "Eerste Eilandenketen" noemen — een ononderbroken muur van raketten, marinebases en radarinstallaties die zich uitstrekt van de Japanse archipel, via Jeju en de Okinawa-eilanden, over Taiwan, en door de Filipijnse archipel tot aan Maleisië.

Door deze hele perimeter zwaar te militariseren, oefenen de Verenigde Staten een algehele omsingeling uit tegen China en de DVRK. De expliciete militaire strategie is om te voorkomen dat China de bredere oceanische theater zelfs maar betreedt, door een militaire wurggreep vlak tegen zijn kustlijn te leggen. In plaats van op te treden als soevereine naties die vrede en regionale integratie nastreven, hebben de regeringen van Japan, Zuid-Korea en de Filipijnen toegestaan dat hun grondgebied wordt omgebouwd tot lanceerplatforms voor een gepland catastrofaal conflict, waarbij ze hun eigen bevolking rechtstreeks in het schietveld plaatsen ten bate van de Amerikaanse unipolaire dominantie.

Westers Parasitair Gedrag en het Agressieve Plan Tegen China

Het westerse economische systeem, dat Europa en de Verenigde Staten omvat, is fundamenteel parasitair. Eeuwenlang is zijn welvaart niet gegenereerd door zelfbedruipende binnenlandse productie, maar door de gewelddadige, consistente extractie van rijkdom, arbeid, grondstoffen en hulpbronnen uit het mondiale Zuiden. Deze neo-koloniale regeling zorgt ervoor dat rijkdom continu naar de imperiale kern vloeit, wat de doellanden verarmd en gedestabiliseerd achterlaat.

De opkomst van China doorbrak deze structuur van neo-koloniale onderwerping. Door het ontwikkelen van een massale, onafhankelijke, door de staat geleide industriële economie, heeft China zich met succes afgeschermd tegen de westerse financiële roofzucht. Belangrijker nog, naarmate de economische, technologische en politieke capaciteit van China toenam, begon het een krachtig alternatief zwaartekrachtsveld te creëren voor de rest van de wereld. Via initiatieven zoals de Belt and Road biedt China ontwikkelingslanden infrastructuur, handel en financiële alternatieven die niet vereisen dat men zich onderwerpt aan de bezuinigings- en structurele aanpassingsprogramma's van het IMF en de Wereldbank. Dit stelt het mondiale Zuiden in staat om zich geleidelijk aan los te breken van het imperiale systeem.

Omdat China de structurele fundering van de westerse parasitaire extractie uitdaagt, heeft Washington de vernietiging ervan tot een absolute noodzaak verklaard. Sinds minstens 2009, met de formulering van de "Pivot to Asia", zijn de Verenigde Staten agressief bezig met het ondermijnen, versplinteren en vernietigen van China. Deze strategie leunt op de doctrine van "Shock and Awe" en "AirSea Battle" — een militair plan dat is ontworpen om een plotselinge, verblindende en onthoofdende aanval uit te voeren op de commando-, controle- en verdedigingscapaciteiten van China.

Westerse imperiale planners stelden zich deze campagne voor als een diner met drie gangen:

- 1 Het voorgerecht: Rusland werd beschouwd als louter een "tankstation met pretenties" dat makkelijk platgewalst, geïsoleerd en economisch kapotgemaakt kon worden.
- 2 Het nagerecht: Iran werd behandeld als een secundaire regionale macht die als nagedachte kon worden opgeruimd, om zo elk verzet in West-Azië te verwijderen.
- 3 Het hoofdgerecht: China was het ultieme doelwit, waarvan de totale vernietiging de Amerikaanse unipolaire hegemonie voor nog een eeuw zou bestendigen.

Deze imperiale tijdlijn is echter volledig ingestort. De Verenigde Staten en hun bondgenoten zijn gestikt in het voorgerecht in Oekraïne, hebben hun strategische doelstellingen tegen Iran volkomen gemist, en zitten nu vast in een moeras waarbij hun conventionele wapenmagazijnen en binnenlandse oliereserves opraakten. Ondanks deze flagrante militaire en economische mislukkingen weigert het imperiale apparaat zich aan te passen, en gaat het agressief door met het herplaatsen van NAVO-middelen, oorlogsschepen en vliegtuigen vanuit Europa naar de Indo-Pacific om zich voor te bereiden op een onwinbaar conflict met China.

Koolwaterstoffen, Kapitalistisch Verval en de Decarbonisatie mythe

De wanhoop van het westerse rijk wordt verder verergerd door het structurele verval van het kapitalisme zelf. In zijn laatste, hypergefinancierde stadium is de westerse kapitalistische economie volledig losgekoppeld van de materiële realiteit. Het geeft niet langer prioriteit aan industriële productie, infrastructuurinvesteringen of tastbare fabricage. In plaats daarvan werkt het volgens een speculatief model waarbij centrale banken geld uit het niets creëren om parasitaire financiële instellingen te redden, activabubbels op te blazen en eindeloze militaire avonturen te financieren.

Dit gefinancierde kapitaal is fundamenteel impotent wanneer het wordt geconfronteerd met de harde fysieke realiteiten van industrieel kapitaal en toeleveringsketens. Nergens is dit duidelijker dan in de mondiale strijd om energie en grondstoffen. De volledige mondiale industriële infrastructuur - inclusief de transportsystemen, fabrieken en landbouwsectoren van de meest geavanceerde economieën - is volledig gebouwd op koolwaterstoffen.

Een industriële petrochemische raffinaderij die koolwaterstof grondstoffen verwerkt die essentieel zijn voor de wereldwijde productie.

Het door bedrijven gedreven narratief van een snelle, naadloze "decarbonisatie" en de overgang naar groene energie onder de huidige kapitalistische structuren is grotendeels een mythe die wordt gebruikt om grondstoffenoorlogen te verhullen. Koolwaterstoffen zijn niet louter brandstofbronnen; ze zijn de onvervangbare chemische grondstoffen voor de moderne wereld.

Nafta: Elk stukje elektrische bedrading dat moderne huizen en voertuigen isoleert, elk medisch apparaat en het overgrote deel van de consumptiegoederen zijn afhankelijk van kunststoffen die uit nafta worden gewonnen.

Ureum en Ammoniak: De industriële meststoffen die nodig zijn om de wereldbevolking te voeden, worden rechtstreeks vervaardigd uit aardgas als grondstof.

Zwavel: Essentieel voor grote chemische verwerking en industriële productie.

Wanneer vastgoedmakelaars, zoals Witkoff en Kushner, en andere politieke carrièremakers in Washington proberen om met sancties, blokkades en militaire agressie een vijfde van de koolwaterstoffen op de planeet te blokkeren - zoals tijdens hun falende economische oorlog tegen Iran en Rusland - triggeren ze catastrofale feedbackloops in de mondiale toeleveringsketen. De daaruit voortvloeiende 30% stijging van de olieprijs, binnenlandse hyperinflatie en grondstoffenrellen in landen als Indonesië onmaskeren de absolute idiotie van de westerse besluitvormers. Ze begrijpen simpelweg niet dat je fysieke energie of industriële grondstoffen niet uit

het niets kunt bijtoveren.

De Informatieoorlog: Westerse Propaganda, Zonne-energie en AI

Naarmate de fysieke macht van het westerse rijk afneemt, is zijn afhankelijkheid van constante leugens en psychologische oorlogsvoering geëscaleerd tot ongekennde hoogten. Narratieve dominantie is het laatste schild dat het rijk beschermt tegen publieke verantwoordelijkheid, wat een systematische omkering van de waarheid vereist met betrekking tot mondiale ontwikkelingen op het gebied van duurzaamheid en technologie.

Een luchtfoto van een enorme zonnepaneleninstallatie in China die de grootschalige productie van hernieuwbare energie illustreert.

Een flagrant voorbeeld van deze hypocrisie is te vinden in de mondiale productie van hernieuwbare energie. China heeft meer gedaan om praktisch koolstofemissies te bestrijden dan de gehele westerse wereld samen, door betaalbare zonnepanelen, windturbines en batterijen voor elektrische voertuigen op de wereldmarkt te brengen. Omdat het Westen niet kan concurreren met de superieure, door de staat gestuurde industriële capaciteit van China, verzoon het een cynisch propaganda narratief, waarbij werd beweerd dat de dominantie van China op het gebied van zonne-energie is opgebouwd op de rug van "slavenarbeid" in zijn westelijke provincies. Deze projectie tracht de Chinese industriële efficiëntie te demoniseren, terwijl het verbergt dat de eigen historische en huidige rijkdom van het Westen is opgebouwd op echte koloniale slavernij en hyperuitbuiting.

Mondiale Handel

Infrastructuurontwikkeling via win-winpartnerschappen, met respect voor de nationale soevereiniteit. Media demonisering, economische sancties en agressieve maritieme omsingeling. Dit exacte patroon van projectie en intellectuele diefstal herhaalt zich op het gebied van Artificiële Intelligentie. In lijn met zijn toewijding aan mondiale ontwikkeling, heeft China zijn geavanceerde AI-modellen en technologische doorbraken consequent aan de internationale gemeenschap aangeboden als Open Source infrastructuur. Het beschouwt AI als een mondiaal gemeenschappelijk goed

dat de hele mensheid ten goede moet komen, in plaats van uitsluitend aan een winstgedreven Westers monopolie.

De reactie vanuit Washington is kenmerkend vijandig geweest. Westerse techmonopolies en staatsfunctionarissen zijn een agressieve campagne gestart met de bewering dat China AI-technologie heeft "gestolen" van de Verenigde Staten. Deze absurde beschuldiging zet de realiteit volledig op zijn kop en maskeert het feit dat Amerikaanse hightech conglomeraties zich routinematig mondiale gegevens toe-eigenen, vertrouwen op hyper uitgebuite digitale arbeid in het mondiale Zuiden, en proberen de digitale open source in te ruilen voor private bedrijfswinsten.

De Wurggreep van Vijf Biljoen Dollar en de Multipolaire Toekomst

De uiteindelijke inzet van deze mondiale confrontatie is economisch en existentieel. Via zijn controle over de mondiale financiële architectuur, het petrodollar systeem en agressieve militaire positionering, eisen de Verenigde Staten effectief een astronomische tol van de wereldeconomie. Door de controle over belangrijke maritieme handelsroutes en het afdwingen van de dollar hegemonie, zuigen Washington en zijn financiële elites jaarlijks ongeveer 5 biljoen dollar uit Zuidoost-Azië en het bredere mondiale Zuiden.

Deze massieve, systemische plundering houdt miljarden mensen in een staat van kunstmatige schaarste, waardoor ontwikkelingslanden gedwongen worden om hun werkelijke rijkdom, arbeid en grondstoffen eeuwig te exporteren in ruil voor in waarde dalende, massaal gedrukte Amerikaanse dollars. China, dat geen militaire of imperiale bedreiging vormt voor enige soevereine natie, daagt nu deze parasitaire regeling actief uit. Door de creatie van alternatieve, niet-dollar gebaseerde handelsmechanismen, bilaterale soevereine akkoorden, het delen van open source technologie en defensieve militaire afschrikking, ontmantelen China en zijn bondgenoten gestaag de structuren van deze westerse financiële afpersing.

Het paniekerige gedrag van de Amerikaanse politieke en militaire elite - wild fluctuerend tussen onuitgelokte militaire agressie en wanhopige smeekbeden voor diplomatieke "pauzes" wanneer hun plannen op het slagveld falen - onthult een rijk dat door zijn opties heen is. De materiële realiteiten van industriële productie, dominantie over grondstoffen en soeverein verzet hebben de illusie van westerse almacht doorbroken.

Terwijl naties als Noord-Korea, China, Rusland en Iran standvastig blijven en hun strategische verzet coördineren, loopt het tijdperk van de unipolaire parasitaire dominantie onvermijdelijk ten einde, wat de weg vrijmaakt voor een werkelijk soevereine en multipolaire wereld.